జోస్యం

బుద్ధరాజు సన్యాసిరాజు

ఆఫీసు పని తొందరగా అయిపోవడంతో డ్రాయర్కు లాక్ చేసుకుని పోబోతున్నాం. ఇంతలో —

'శ్రీ మహంకాళీ, అంబా, భగవతీ'అంటూ కొండరాజు హడావుడిగా లోపలికొచ్చి,

"ఈరోజు అంబపలికింది ... రీడింగు కరెక్టుగావస్తది" అన్నాడు. అంటూ సీతాపతి మేనేజరు రూములోకి దూరి, అయన్ని బలవంతాన ఒప్పించి, కుడిచెయ్యందుకుని భూత, వర్తమాన, భవిష్యత్సంఘటనలు ఏకరువు పెట్టాడు. భూత, వర్తమానాలు కరక్టుగాచెప్పాడన్న నమ్మకం కుదిరిందేమో, అయన అమాంతం సీట్లోంచి లేచి, కొండరాజుతో 'షేక్‌హాండ్' చేసి అతను చెప్పిందానికి ప్రతిఫలంగా ఓ అయిదు రూపాయల నోటు తీసి ఇవ్వబోయారు. వాడు ససేమిరా అది పుచ్చుకోలేదు. కాని, మా మేనేజరు సంతకంతో ఓ 'టిఫ్టి మెమో' ఇవ్వమని అడిగి, పుచ్చుకున్నాడు.

బోరుదగ్గర నిల్చున్న మమ్మల్ని ముగ్గుర్నీ పిల్చి, చెయ్యి చూపించుకోమన్నారు మేనేజరు గారు.

నాకు, మూర్తికి వాటిమీద నమ్మకంలేక సీతాపతికి సైగచేశాం. వాడు సంశయిస్తుంటే —

"ఏంహోయ్ సీతాపతీ! సిగ్గుదేనికయ్యా! చాలా బాగా చెప్తున్నాడు ... పెళ్ళిగావల్సిన వాడివి ... చెయ్యి చూపించుకో" అన్నారు మేనేజరుగారు.

మేనేజరు గారన్నారని మొహమాటంతోనో, ఏమీ పుచ్చుకోకుండా చెప్తున్నాడన్న కక్కుర్తితోనో, లేక నిజంగాచెప్పించుకోవాలన్న ఉద్దేశంతోనో సీతాపతి కుడిచెయ్యందించాడు కొండరాజుకి.

"పై రెండు కళ్ళా పక్కన పెట్టు" అన్నాడు కొండరాజు.

కళ్ళద్దాలు తీసి పక్కనుంచాడు సీతాపతి.

"నా కంటి పాపల్ని సూటిగా సూడు"

వాడూ వీడూ ఓ నిముషం చూసుకున్నారు.

"ఈ నౌకరీలో కొత్తగా సేరినావు"

"అవును."

"నీయమ్మ పెద్దన్న పెద్దకూనకి నీమీద మనసుంది. నీకూ యిష్టమే. గాని ఆ సిలక ఇంకా నీ గూటికి సేరలేదు."

"అవునవును"

"నీ మాంవ కానుగలోడు. నీ పిట్ట మూలంగా నీకు లక్ష్మీకళ వుంది. గంపెడు కాసుల్తో నీకాడ వాలతది."

తనకి మామగారు అడ్వాన్సుగా యిచ్చిన మోటారు సైకిలు, ఇవ్వబోయే కట్నం గురించి తల్చుకున్నాడేమో—

"అవును... ఆహా... అలాగా" అన్నాడు గొణుగుతున్నట్టు.

"నీకు సిన్నతవంలో రెండు గండాలు దాటిపోయాయి. ఒకటే బొగ్గుబండి గండం, రెండోది జలగండం..."

తను హైస్కూల్లో చదివే రోజుల్లో సొంతవూరు వెళ్తూ, ఆగబోతున్న రైలు నుంచి ఆత్రంగా దిగబోయి కాలుజారి బారెడు దూరాన ప్లాట్‌ఫాం మీద పడడం, అక్కడి జనం తనని అమాంతం తనని ప్రక్కకీడ్చి పట్టాల కిందికి వెళ్ళకుండా కాపాడడం లీలగా గుర్తొచ్చిందిట. అలాగే దసరా శలవులకి తన ఈడు వాళ్ళతో చెరువులో స్నానం చేస్తుండగా ఈతరాక మునిగిపోవడం, తనతో పాటు స్నానానికొచ్చిన వాళ్ళు బయటికి లాగి రక్షించడం ...

'ఫ్లాష్ బాక్'లో కనిపించిందిట. అదే చెప్పి—

"కరెక్ట్, కరెక్ట్" అని కేకేసాడు.

"ఇంకా నీకో గండం వుంది. అది రోడ్డు గండం. దగ్గర్లోనే వుంది" అన్నాడు కొండరాజు, తన జోస్యం నమ్ముతున్నారన్నపోజులో.

"అంటే ఎంత దగ్గర్లో?" గొంతులో తడి లేనట్టుగా వుంది, ఆ మాటలు బయటికొచ్చిన తీరునుబట్టి.

"ఎంత దగ్గర్లో అంటే ఎట్టా సెప్పి నచ్చేది? ఊ...ఇది దీపావళి అమావాస కదా, ఇంకో రెండుమూడు అమావాసల్లోపల ... ఊ... రెండు చక్రాల మోటారు బండివల్ల ప్రమాదముంది."

ఒక్కసారి డీలాపడిపోయాడు సీతాపతి.

"ప్ర మా ద మే మైనా ఉందా ?" అన్నానేను వాడి అవస్థను గ్రహించి.

"ఓయబ్బా...ప్రమాదంలేకుండా ప్రెమాదమని ఎందుకంటాం? ప్రెమాదమంటే ప్రెమాదమే ... కాని, ప్రాణానికి భయం లేదు"...

భారంగాలేచాడు సీతాపతి. వాడి వెనకాలే నేను, మూర్తి వెళ్తుండగా కొండరాజు చెప్తున్నాడు—

"...ఆ గండం గడిసిన తర్వాత బాబుకి రాశి తిరుగుతాది. పెద్ద లెవెలు కెళ్తాడు... పెళ్ళి చేసుకుంటాడు."

ఇది సీతాపతి వినిపించుకున్నట్టులేదు. హెల్మెట్ చంకలో పెట్టుకొని నేరుగా గేటు దగ్గరకు వెళ్ళిపోతున్నాడు.

* * *

స్వతహాగా భయస్థుడు సీతాపతి. ఓసారి వాడు చేసేపనిలో చిన్నతప్పు జరిగిందని ఎకౌంటెంటు గట్టిగా చివాట్లేస్తే దానికే రెండ్రోజులు జ్వరంపెట్టుకున్నాడు. చాలా సెన్సిటివ్! ప్రతివిషయం అనవసరంగా, ఎక్కువగా ఆలోచించి బుర్ర పాడుచేసుకుంటాడు. కాని చాలా తెలివైనవాడు. ఆఫీసులో చేరి రెండు సంవత్సరాలైనా కాలేదు, డిపార్టుమెంటులో పరీక్షలన్నీ కట్టి మొదటి ఛాన్సులోనే పాసయ్యాడు.

ఈ మధ్యనే ఆఫీసర్సు సెలెక్షనుకి కూడా వెళ్ళొచ్చాడు. వాడు సెలెక్టవుతాడని ఆఫీసులో అందరికీ నమ్మకం.

అసలిదంతా ఎందుకు చెప్పవలసి వచ్చిందంటే, ఆ జోస్యం గురించి మూర్తీ, నేను

అసలు పట్టించుకోలేదు. కానీ సీతాపతి విషయంలో అది పూర్తిగా విరుద్ధమైంది. ఆ మర్నాటి నుంచి వాడు ఆఫీసుకు ఎలా వచ్చేవాడో, ఎలా వెళ్ళేవాడో ఎవ్వరికీ తెలీదు. ఆఫీసులో మొత్తం పదిహేనుమంది కొలీగ్స్ ఉన్నా, మూర్తితోనూ, నాతోనే చాలా చనువుగా వుంటారు మిగతా వాళ్ళతో రోజుకో మాట మాట్లాడటం కూడా అపురూపమే.

ఆ రోజు నుంచీ మాతో కూడా సరిగ్గా మాట్లాడటం లేదు. సీట్లో కూర్చుని దేవదాసు పాటలు ఖూనిరాగాలు తీస్తున్నాడు. గడ్డం గియ్యటం లేదు.

ఎప్పుడూ లేంది అప్పుడప్పుడు దమ్ము కొడుతున్నాడు. టైమవగానే ఎవ్వరికీ విష్ చెయ్యకుండా వెళ్ళిపోతున్నాడు ఓ రోజు నేనూ, మూర్తీ వాడి విషయం తేల్చుకోవా లనుకున్నాం

"ఒరేయ్ సీతా... ఏవిటా రోజురోజుకీ మరీ అలా తయారౌతున్నావ్? విషయం ఏంటో మాకు చెప్పకూడదా?" అన్నాడు మూర్తి.

"... ... ..."

"మీ ఇంటి దగ్గర్నుంచేమైనా ఉత్తరం వచ్చిందా?" అడిగాన్నేను.

"... ... ..."

"నీ 'వుడ్‌బి' నిన్ను చేసుకోనని రాసిందా?" అని ఛలోక్తి విసిరాడు మూర్తి.

మూర్తి మీద చిరాకు పడ్డాడు సీతాపతి-

"అన్నీ తెలిసుండీ అడ్డమైన ప్రశ్న లేస్తారేంరా"- అంటూ.

"సారీ... ఆ మాత్రం దానికే ఇలా బెంగ పెట్టుకుంటావేంట్రా."

"మీకేంరా బాబూ. మీకేం చెప్పలేదుగా వాడు. అంచేత ఎన్ని కబుర్లయినా ఆడతారు ఆ రోజు నన్ను బలవంతంగా వాడి ముందుకు తోసారు, అన్నీ కరెక్టుగా చెప్పాడు మరి ఇది నమ్మకుండా ఎలా వుంటాం?".

"అవున్నా బాబ్జీ. జ్యోతిష్కులంతా భూత వర్తమానాలు కరెక్టుగా చెప్తారు. గాని, భవిష్యత్తు ఎవడూ సరిగ్గా చెప్పలేడు. భవిష్యత్తు గురించి వాడు చెప్పింది నమ్మడానికే ముందు జరిగినవీ, జరుగుతున్నవీ జాగ్రత్తగా చెప్తారు. అంచేత నువ్వు దాన్ని గురించి మనసు పాడుచేసుకోనక్కర్లేదు అయినా చదువుకున్నావు, జ్ఞానం వున్న

వాడివి, ఇంత మూర్ఖంగా నమ్మి, అంత డీలా పడిపోవడం తప్పుకాదూ? దీని గురించి ఎక్కువగా ఆలోచించకుండా వెళ్లి శుభ్రంగా రెస్ట్ తీసుకో. రేపు మళ్లీ దేవదాసులా గెడ్డంతో వచ్చావంటే ఒప్పేదిలేదు'' అని చివాట్లేసాము.

తరవాత అదీ ఇదీ అని నచ్చచెప్పి ఇంటికి పంపేసాం.

మర్నాడు ఆఫీసుకొచ్చిన సీతాపతిని చూసి మూర్తీ నేనూ ఆశ్చర్యపోయాం. ట్రిమ్ముగా ఉన్నాడు. ఈల వేసుకుంటూ వచ్చి సీట్లో కూలబడ్డాడు. మా యిద్దరికీ వాడిలోని మార్పుకి చాలా సంతోషం వేసింది. వాడిని మార్చగలిగిన మా ప్రతిభకి మేమే జోహార్లు అర్పించుకున్నాం. ఇద్దరం వాడిదగ్గరకెళ్లాం కబుర్ల కోసం.

''హమ్మయ్య! నిన్నటితో నా బెంగ తీరిపోయింది గురూ. ఇంక నిశ్చింతగా వుండొచ్చు'' అన్నాడు సీతాపతి.

''అదే చెప్పాంగదా మూర్తీ, నేనూ. అయినా అంత మూర్ఖంగా నమ్మితే ఎలా సీతాపతీ.''

''అమ్మమ్మా...నమ్మకపోతే ఎలా గురూ. ఏదో ఆ కొండరాజు మంచోడు గాబట్టి ఉన్న విషయం మొహమాటం లేకుండా చెప్పి, నన్నీ ఆపదనుంచి రక్షించాడు. లేకపోతే మోటార్ సైకిలు గండం అని నాకు తెలిసేదా? నేను దాన్నుంచి తప్పించుకోగలిగే

జోస్యం

వాడినా! వాడి దయవల్ల ముందుగా తెలిసింది. గాబట్టి పీడ వదిలించుకున్నాను.''

మేమిద్దరం ఆయోమయంగా వింటున్నాం. మళ్లీ సీతాపతే అన్నాడు—

''వారం రోజులనుంచీ ట్రై చేస్తే ఆఖరికి నిన్న సెటిలయింది గురూ. ఏడువేల రూపాయల కిచ్చేస్తున్నాను... ఈ రోజే డబ్బిచ్చి తీసికెళ్తానన్నాడు బండి.''

''ఏంటీ నీ మోటారు సైకిలే! ఆర్నెల్లయినా కాలేదు, తొమ్మిది వేలు పోసి కొన్నాడు గదయ్యా నీ మొగాన. ఇప్పుడాయనకి తెలియకుండా రెండు వేలు తక్కువకియ్యాల్సినంత గాబరా ఏమొచ్చింది?'' అని నిలేసాను నేను.

''భలేవాడివే. ప్రాణం కంటే రెండు వేలు తీపా? బతికుంటే బలుసాకుతిని బతకొచ్చు. అందుకే నష్టం గురించి ఆలోచించలేదు. ఉదయం ఆఫీసుకొస్తూ 'ఆటో' వాడితో మాట్లాడాను. ఉదయం ఆఫీసుకి తీసుకొచ్చి సాయంకాలం రూముకి తీసుకెళ్ళడానికి నెలకి నూరు రూపాయలకి ఒప్పుకున్నాడు. ఆటో మూడు చక్రాల బండి గదా... నాకున్న గండం రెండు చక్రాల బండివల్ల అన్నాడు గదా. అదీ గూడా రెండు మూడు నెలల్లోనే అన్నాడు గదా, అంచేత ఓ నాలుగు నెలలకి ఆటో మాట్లాడేశాను. ఇంక మనకేం

భయంలేదు – హహ్హా... ఎలా వుంది మన బుర్ర?''

''పిచ్చి కుదిరింది, రోకలి తలకు చుట్టమన్నట్టు నీలాంటి వాడే. నువ్వేదో బాగుపడ్డావని మేం అనుకుంటుంటే, ఇదేమిటి? అయినా చాదస్తానికీ, నమ్మకానికీ ఒక హద్దుండాలా... వీడు ఈ జన్మలో బాగుపడడు, పద'' అంటూ మూర్తి నన్ను బయటికి లాక్కొచ్చాడు. ఇద్దరం సిగరెట్ల కోసం సుబ్బయ్య కొట్టుకేసి దారితీసాం.

*　　*　　*

సుమారుగా ఇరవై రోజులు మామూలుగా గడచిపోయాయి. సీతాపతిగాడు మాతో ఎక్కువగా కలియడంలేదు. మేం కూడా వాడితో అంటీ అంటనట్టుంటున్నాం

ఓ రోజు నేను ఆఫీసుకొచ్చి మేనేజరుకి విష్ చేద్దామని వెళ్లేసరికి మూర్తితో సహా స్టాఫంతా అక్కడే ఉన్నారు. మేనేజరు నన్ను చూసి—

''రావోయ్ రాజూ... నీ కోసమే చూస్తున్నాం... మన సీతాపతి రాత్రి నైట్ షో సినిమా చూసుకుని ఆటోలో వస్తుండగా ఏదో ఏక్సిడెంటయిందట. వెంటనే రాయపేట ఆస్పత్రిలో జాయిను చేసారట... దెబ్బలు తగల్లేదట గాని షాక్ వల్ల అప్పుడప్పుడు స్పృహ పోతోందట. ఆస్పత్రి నుంచి ఎవరో ఫోన్ చేసారు. ఏమీ గాబరాలేదని చెప్పారు. అయినా అందరం ఓ రెండు మూడు బాచెస్‌గా వెళ్లి చూసొచ్చేస్తే బాగుంటుంది'' అన్నారు.

హుటాహుటిన మేనేజరుగారు, నేను, మూర్తి, మరో ఇద్దరు కలిసి టేక్సీలో బయలుదేరాం.

మేం వెళ్లేసరికి స్పృహలోనే వున్నాడు సీతాపతి. మమ్మల్ని చూసి బోరున ఏడ్చాడు.

ఏం చెయ్యాలో, వాడికెలా నచ్చచెప్పాలో బోధపడలేదు. కొంచెం సేపు వుండి, వాడు తేరుకున్నాక—

''సారీ సారీరా... అసలింతకీ ఎలా జరిగింది?'' అన్నాను.

''నైట్‌లో 'ది కార్' సినిమా చూసి బయటి కొచ్చేసరికి వర్షం పడుతోంది. ఇంతలో మా కంట్రాక్టు ఆటోవాడు కనిపించాడు. వాడూ నేనూ టీ తాగి, దమ్ము కొట్టుకుని ఆటోలో బెయల్దేరాం థియేటర్

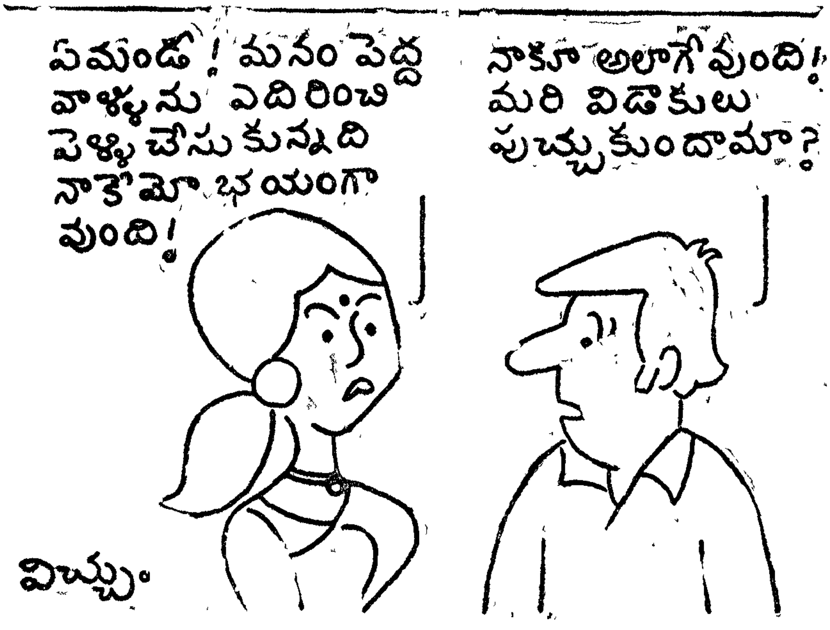

దాటి పోలీస్‌స్టేషన్ టర్నింగు తిరుగుతుండంగా ఓ మోటారు సైకిలు స్పీడుగా, ఎదురుగా ఆటోమీది కొచ్చింది... దానిలైటు నా కళ్లల్లో పడి నాకేమీ కన్పించలేదు... తర్వాతేమైందో గుర్తులేదు... అదుగో అతనే ఆటో డ్రైవర్... వాడికి తెలుసు ఏం జరిగిందో '' అన్నాడు.

అప్పుడతన్ని ప్రక్కకి తీసికెళ్లి అడిగాం మూర్తీ నేనూ, ఏం జరిగిందని.

''ఆ లైటు నా కళ్లలో కూడా పడి నాకూ ఏమీ కన్పించలేదు సార్! షడన్ బ్రేకు వేసాను. స్పీడు, టర్నింగు, వర్షం ఇవన్నీ కలిసి షడన్ బ్రేకు వేసేసరికి ఆటో బోల్తా పడింది సార్...ఇద్దరం చెరోపక్కా ఎగిరిపోయాం. నేను తేరుకుని చూసేసరికి బాబుగారి చుట్టూ జనం మూగారు. దగ్గరకుపోయి చూస్తే బాబుగారికి తెలివి లేదు. వెంటనే ఓ యిద్దరి సాయంతో ఆటో ఎత్తి బాబుగారిని ఆస్పత్రిలో జాయిన్‌చేసాను. భగవంతుడి దయవల్ల ఎవరికీ ప్రమాదం లేదు.'' అన్నాడు ఆటో డ్రైవర్.

''ఉత్త భయస్తుడు. ఉదయం ఎన్ని గంటలకు స్పృహ వచ్చింది?'' అన్నాడు మూర్తి.

''ఉదయం ఆరు గంటలకు తెలివొచ్చిందండీ. తెలివి రాగానే నన్ను చూసి 'ఎక్కడ ఉన్నాం' అన్నారు సార్ నాకు ఈయన ఇంత భయస్తులని తెలియక, తెలివొచ్చిందన్న ఆనందంలో 'ఆస్పత్రిలోనే ఉన్నాం బాబూ, ఏమీ భయం లే'దన్నాను. అది విని ఏడ్చారు. ఒళ్ళంతా వణికింది... మళ్లీ తెలివితప్పింది. తరవాత ఇప్పుడే తొమ్మిది గంటలకు తెలివొచ్చింది సార్. రాగానే ఆఫీసుకు ఫోను చేసి మీ యిద్దర్నీ రమ్మని చెప్పమన్నారండి. అలాగే చేసాను'' అన్నాడు.

> **ఇది కొలబద్ద కాదు**
>
> కాశ్మీరు కళ్లతో
> దేశాన్ని చూడకు
> సాలార్జంగ్ మ్యూజియంతో
> చరిత్రని కొలవకు
>
> — అలిశెట్టి ప్రభాకర్

వాడి దగ్గరకెళ్లి ఏదో నచ్చచెప్పి, మళ్లీ ఓ గంటలో వస్తానని చెప్పి, మూర్తిని అక్కడే వుండమని చెప్పి, మిగతా నలుగురం ఆఫీసుకొచ్చేసాం.

నేను సీటుకు వెళ్లి, పాడ్ తీసి, లీవ్ లెటర్ వ్రాయబోతున్నాను ఇంతలో మేనేజరు గారో గావుకేక వేసారు—

''రాజా... గుడ్ న్యూస్... అర్జంట్... తొరగా రా'' అని. ఆతృతగా వెళ్ళాను.

''గుడ్ న్యూస్ రాజా... మన సీతాపతి ఆఫీసరుగా సెలక్టయినట్టు హెడ్డాఫీసునుంచి ఈ రోజు పోస్టులో వొచ్చింది పేస్ ఆఫ్ ఎపాయింట్‌మెంట్ తర్వాత తెలియపరుస్తామన్నారు. వాడి దుంపతెగ... ఏమి జోస్యం చెప్పాడయ్యా ముండాకొడుకు, అక్షరం ముక్క పొల్లుపోలేదు'' అన్నారు, చెవ్వులదాకా నవ్వి.

నాకు నవ్వాలో ఏడవాలో తెలియలేదు.

వాడికి చెప్తే ఆనందంలో మళ్లీ మూర్ఛపోతాడేమోనని భయంవేసి చెప్పాలా, వద్దా అని ఆలోచిస్తూ నిలుచుండిపోయాన్నేను.

* * *

మూడో రోజున డ్యూటీలో జాయినయ్యాడు సీతాపతి.

ప్రసన్నతగా ఉన్నాడు.

మధ్యాహ్నం ఓ కానిస్టేబుల్ వచ్చాడు రాయపేట పోలీస్టేషన్నుంచి. సీతాపతి గురించి వాకబుచేసి వాడి దగ్గర కొచ్చి—

చలికాలంలో వెచ్చదనం అనుభవించండి

కేసరి జీవన్

సేవించండి

శుద్ధమైన కేసరి కల్గిన స్వాదిష్టమైన టానిక్
సంవత్సరం పొడుగునా ఆరోగ్యవంతంగా ఉంచుతుంది

* శరీరాన్ని ఉత్తేజపరుస్తుంది.
* దగ్గు, జలుబును అరికట్టుతుంది
* శారీరక, మానసిక అలసట, అశాంతిని తొలగిస్తుంది.
* రోజంతా శక్తివంతంగా వుండటానికి తోడ్పడుతుంది.

ఝండూ

3 BROTHERS/ZKJ/12883 TEL

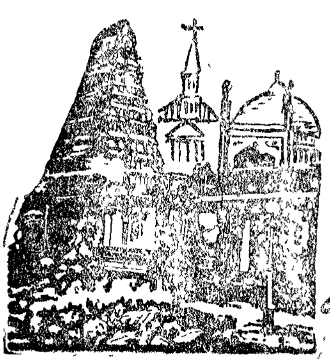

ధర్మపథం

బులుసు వేంకటరమణయ్య

స్థిరమైన ప్రేమ?

ప్రేమ అనేక విధములు. పిన్నల యెడ గల ప్రేమ వాత్సల్యం. పెద్దల యెడ ప్రేమ గౌరవం. భార్య యెడల ఉండునది అనురాగం. భగవంతుని యందుగల ప్రేమ భక్తి. ఇన్ని విధాల ప్రేమలలో ఏది ఉత్కృష్టమై, శాశ్వతముగా ఉండునదో గమనించవలసి యున్నది.

పిన్నలయెడ ప్రేమ వుండడం సహజం. కాని వారు చెడ్డ పనులు చేయడం వల్ల, ధిక్కరించడం వల్ల వారియందుండే వాత్సల్యం తగ్గిపోవడం, కొన్ని సందర్భాల్లో పూర్తిగా పోవడం సంభవిస్తుంది. ఉదిద ప్రసవ వేదన పడుతున్నప్పుడు— "ఈ సంతానం ఎందుకు వచ్చింది?" అని తోచవచ్చును అప్పుడు లేని ప్రేమ, సంతానం కలిగిన తర్వాత బిడ్డపై అధికంగా కలుగుతుంది. పెద్దల యెడల మనకు గౌరవ మున్నప్పటికీ ప్రత్యక్షంగానో, పరోక్షంగానో అపకారం కలిగిన యెడల ఆ గౌరవం తగ్గిపోతుంది. తమకు కలిగే కష్టాలకూ, అపకారాలకూ వారు కారణం కాకపోయినా— వారిపై అనుమానం కలిగితే— వారియందుండే గౌరవం నశించిపోతుంది.

ఇక— దంపతుల ప్రేమ ఎట్టిదో చూడండి. దంపతులకు తొలుత పరస్పరం ఉండే ప్రేమ సంతానం కలిగిన తర్వాత తగ్గుతూ వుండడం సహజం. ఆ ప్రేమలో కొంతభాగాన్ని సంతానం స్వీకరిస్తుంది! బిడ్డల సంఖ్య పెరిగిన కొద్దీ వారిపైనే ప్రేమ కేంద్రీకృతమవుతుంది. భార్యా భర్తల మధ్య కలతలు ఏర్పడి, కలహాలకు దారి తీయడం జరుగుతుంది. కొన్ని సందర్భాలలో విడాకులు పుచ్చుకోవడం, ఆత్మహత్యలు, హత్యలు జరుగుతూ వుండవచ్చునని పత్రికలలోని వార్తల వల్ల మనం గ్రహించ గలుగుతున్నాము భార్యా భర్తలలో పరస్పరం విభేదాలు లేకపోయినా వీరిలో ఏ ఒక్కరైనా ద్వితీయ వివాహం చేసుకోవలసి వచ్చినపుడు వెనుకటి ప్రేమ ఆ నూతన వ్యక్తి మీదికి బదిలీ అవుతుంది ఈ విధంగా లోకంలో వుండే ప్రేమ చలించే ప్రభావం కలదేకాని స్థిరమైనదికాదని స్పష్టమవుతూనే వున్నది. కాగా— స్థిరముగా ఉండే ప్రేమ భగవద్విషయకమైనదే! కొందరు భగవంతుణ్ణి భర్తగా ప్రేమిస్తారు కొందరు పుత్రుడిగా ప్రేమిస్తారు కొందరు సగుణునిగాను, కొందరు నిర్గుణునిగాను పూజించి సేవిస్తారు. ఏ మార్గంగా ప్రేమించినా ఆ ప్రేమ శాశ్వతమైనదేగాని చలించేది కాదు. అందువల్ల భగవంతుని గురించిన భక్తి రూపమైన ప్రేమయే యథార్థమైన ప్రేమ అని, అదియే అత్యుత్తమమైనదని గ్రహించవలసి యున్నది.

"సార్! అయ్యగారు సాయంకాలం అయిదు గంటలకి తమన్నిసారి స్టేషనుకు రమ్మన్నారు" అని చెప్పాడు.

వాడు గాబరా పడుతుంటే ప్రక్కనే ఉన్న నేను 'విషయమేమి'టని అడిగాను.

"ఏంలేదుసార్, అసలు మాకు ఇన్ఫర్మేషన్ లేకుండా ఈయన్ని ఆసుపత్రి వాళ్ళు డిశ్చార్జి చెయ్యగూడదు. ఏమీ లేదుగదా ఫరవాలేదని ఈయన అడ్రసు తీసుకొని వదిలేసారట. కాని, ఆ మోటారు సైకిలాయనపై కేసు రిజిస్టరు చేసాంగదండీ. అంచేత బండి స్టేషన్లోనే వుంది. ప్రమాదమేమీ జరగలేదని ఈయన స్టేట్‌మెంటు ఇస్తే బండి వదిలేస్తాం. సాయంకాలం ఆయన గూడా వస్తాడు" అని చెప్పి వెళ్ళిపోయాడు.

జోస్యం

పని తొందరగా ముగించుకొని, సాయంకాలం నాలుగు గంటలకు బయలుదేరాం స్టేషనుకి.

స్టేషను బయటే ఆటోవాడు కనిపించాడు. వాడిమీద చిరాకేసి— "ఏమయ్యా కేసు పెట్టినట్టు మాకు చెప్పలేదేం?" అనడిగాను.

"ఈ గొడవలు మాకు మామూలే సార్. మిమ్మల్ని ఇరికించడమెందుకని ఊరుకున్నాము. గాని ఎస్సయిగారు ఒప్పుకోలేదట. అసలు నేను కేసు పెట్టలేదండి. ఆ రోజు పడిపోయిన తరవాత నేను లేచి గుడ్డలు దులుపుకుంటుంటే ఒక పోలీసాయన తెల్లకాగితం మీద నా సంతకం తీసుకున్నాడు. నా ఆటో నెంబరు కూడా రాసుకున్నాడు... పోలీసోళ్ళని కాదని మేం బతకలేం సార్. అందుకని తప్పింది కాదు" అన్నాడు.

తరవాత మల్బరం స్టేషన్లో కెళ్ళాం ఎస్సయిని కలుద్దామని.

"అదుగో సార్ ఆ బండే మిమ్మల్నిన్ని కష్టాలు పెట్టింది" అంటూ గోడవారగా స్టాండువేసి, కొంచెం దుమ్ముపట్టి ఉన్న ఒక మోటార్ సైకిల్ని చూపించాడు.

ఆ మోటార్ సైకిల్ని చూసిన మేం ముగ్గురం నోళ్ళు తెరిచి, అవాక్కయిపోయాం...

అది సీతాపతి [అమ్మివేసిన] మోటార్ సైకిలే!!